

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

1. ČERVNA 2025

Z obsahu:

**Poselství Svatého otce
Františka k 59. Světovému
dni sdělovacích prostředků
(tj. k 1. 6. 2025)**
- strana 2 -

Svědectví jednoty
Zamyšlení nad
liturgickými texty
7. neděle velikonoční
(cyklus C)
Bratr Amadeus
- strana 3 -

**Blahoslavená
Marie Karłowska**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Znak a heslo
papeže Lva XIV.**
- strana 5 -

**Pektorální kříž papeže
Lva XIV. obsahuje relikvie
sv. Augustina a sv. Moniky**
- strana 6 -

**Lev XIV. novinářům:
Najít cestu z babylonské
věže ideologizujících
jazyků, v nichž chybí láska**
- strana 7 -

Papežové jménem Lev
- strana 8 -

Chléb svaté Zity (24)
Silvia Koscelanská
- strana 11 -

Blahoslavená Marie Karłowska (Wikipedia)

Poselství Svatého otce Františka k 59. Světovému dni sdělovacích prostředků (tj. k 1. 6. 2025)

Sdílejte pokorně naději, která je ve vašich srdcích (srov. 1 Petr 3,15-16).

Draží bratři a sestry!

V této době, která se vyznačuje dezinformacemi a polarizací, kdy několik mocenských center ovládá nebývalé množství dat a informací, se na vás obracím s vědomím, jak velice je vaše práce novinářská

a komunikátorů potřebná – nyní více než kdy jindy. Potřebujeme vaše odvážné odhodlání postavit do centra komunikace osobní a kolektivní odpovědnost vůči bližním.

Když uvažuji o Jubileu, které letos slavíme, jako o čase milosti v této neklidné době, chtěl bych vás tímto poselstvím vyzvat, abyste se stali hlasateli naděje, a to

tak, že začnete obnovou své práce a poslání v duchu evangelia.

Odzbrojit komunikaci

Komunikace dnes příliš často nevzbuzuje naději, ale strach a zoufalství, předsudky a zášť, fanatismus, a dokonce i nenávisť. Příliš často zjednodušuje realitu,

Pokračování na str. 9

Srdce... Všichni je máme, potřebujeme. Vzato čistě tělesně, když se srdce definitivně zastaví, nastává konec našeho pozemského života. V duchovní rovině je to podobné: Nežije-li naše srdce s Bohem a pro Boha, obvykle to signalizuje duchovní smrt – reálnou, anebo jako směr, jímž se ubírá náš život.

Zůstaňme pro věčnost v té důležitější rovině – duchovní. I zde můžeme nahlížet na lidské srdce ze dvou úhlů pohledu. Nejprve je to srdce, jež se potřebuje živit duchovním pokrmem, aby neztvrdlo v křemen a nezatvrdilo se vůči Duchu Svatému, Bohu, který chce člověka vytrhnout z moci ďáblů a zachránit tak jeho duši pro slávu nebe. Jinak řečeno: každé lidské srdce potřebuje nejen tělesnou péči, aby ve zdraví mohlo věčně žít v Boží přítomnosti. To mj. znamená, že nemocné srdce potřebuje léčit. Nabízené recepty bývají různorodé. Avšak jedno je potřeba – krásně to vystihla i bl. Marie Karłowska: „Ta ubohá děvčata potřebují srdce.“ (str. 4-5) Pochopitelně zde hovoříme o lidech a jejich pomoci druhému, protože na prvním místě je Boží milost a milosrdná láska – bez nich zůstává veškeré lidské úsilí pouhou snahou s nízkou schopností léčit... Chceme-li opravdu pomoci druhému člověku, pak to vyžaduje vydat ze sebe to nejlepší – milující srdce.

Při četbě o sv. Zitě (str. 11-13) tentokrát vidíme, jak je důležité mít čisté a pokorné srdce, aby dokázalo lépe vnímat a rozlišovat mezi tím, co je pro člo-

Editorial

věka dobré, a tím, co mu může uškodit. Zároveň můžeme sledovat Zitino jednání, jež vedlo k proměně Ley: Zitino promlouvání se podobá Ježíšovu rozhovoru s emauzskými učedníky po jeho vzkříšení. Zita Lee postupně ukázala, jak uvádí svou duši na scestí. Zitino čisté srdce při respektujícím a obětavém sebezáporu s láskou hovořilo k ubohé dívce pomalu se vrhající do záhuby...

A to je aspekt, který vyzdvihuje rovněž poselství papeže Františka k letošnímu Světovému dni sdělovacích prostředků: zapalovat lidská srdce nikoliv agresivními a nenávisťnými slovy, nátlakem, nýbrž vážít události ve světle Pisma svatého. Konečně, to by mělo být znakem křesťanů, že hlásají Boží slovo s láskou a úctou nejen k Pánu, ale i ke druhému člověku. Takové svědectví potřebuje dnešní rozbitý, nebojme se říci, válečný svět jako sůl. Ve své promluvě k novinářům na to upozorňuje i současný papež Lev XIV. (str. 7) Ten zároveň dává jednoduchý, ale účinný recept sv. Augustina pro obnovu světa, aby žil v dobrém: „Žijme dobře, a doba bude dobrá. My jsme doba.“ Jak dále papež konstatoval, žijeme v době, v níž je těžké se zorientovat a kterou je těžké popsat. Což ovšem není důvod k rezignaci, ale právě naopak: „Je to výzva pro nás všechny, před kterou bychom neměli utíkat. Naopak, vyžaduje od každého

z nás, bez ohledu na roli a službu, kterou vykonáváme, abychom nepodléhali průměrnosti.“ Křesťan by neměl nikdy utíkat před svým dílem zodpovědnosti za dobro tohoto světa a spásu druhých lidí. Hlavu do písku strkají jen pštroši, křesťan je však Bohem nadán k tomu, aby směle v síle jeho milosti hlásal především svým životem a přístupem k druhému Boží slovo o spáse, ať už je to přijímáno s vděčností, anebo odmítáno se zatvrzelostí lidských srdcí. Zkusme přijmout tuto výzvu jako odezvu na letošní Světový den sdělovacích prostředků: žijme ji my sami, ale zároveň vyprošujeme v modlitbách všem médiím moudrost Ducha Svatého, aby svým slovem a obrazem vedla své čtenáře a diváky k pokoji a pravdě, a v případě křesťanských médií k jediné Pravdě, jíž je Bůh sám. Vzpomenete-li konkrétně i na týdeník Světlo, budeme velice vděční...

Erb papeže Lva XIV. vyjadřuje slova svatého Augustina: „Ačkoli je nás křesťanů mnoho, v jediném Kristu jsme jedno.“ (str. 5) V souvislosti s dnešním evangeliem a Ježíšovou modlitbou za jednotu učedníků, stejně tak jako s ohledem na papežovy především svatě předchůdce se stejným jménem (str. 8) vyprošujeme Lvu XIV., aby veden Duchem Svatým dokázal sjednocovat Boží lid v jednotě pravdy, jejíž základy stojí na Trojjediném Bohu a jeho díle spásy. Kéž je skrze jeho osobu v katolické církvi Bůh oslaven!

Daniel Dehner

Dnešní úryvky k tobě zaznívají jako zvláštní osobní pozvání: *Kdo žizní, ať přijde, kdo touží po živé vodě, dostane ji zadarmo.* Poděkuj za toto pozvání a napij se plnými doušky z živého pramene Božího slova.

Ten pramen najdeš ve večeradle. Ježíš se zde právě modlí svou velebnější modlitbu, která je součástí jeho nejvznešenější závěti. Předkládá tu Otcí to, co mu nejvíce leží na srdci: *aby všichni byli jedno.* Proč tak prosí o jednotu právě ve chvíli, kdy jeho družina je docela malá a nerozdělená? Ježíš tu má na mysli ty, kteří *skrže jejich slovo v něho uvěří.* V této vznešené a posvátné chvíli se tedy modlí i za tebe. Modlí se, aby všichni, kdo uvěří, skutečně správně pochopili, co to *znamená být jedno.* Není to jakákoliv jednotu, cílovou hodnotou je opravdová láska. Jde tedy o něco mnohem cennějšího, než je formální či vynucené sjednocení. Jde o tu jednotu, jaká Ježíše spojuje s Otcem: jednotu dokonalé lásky. Ježíšova láska je jednotu a jednotu je láska, ta nejryzejší a nejopravdovější, jakou se milují Otec a Syn.

Ježíš to zdůrazňuje, protože je to také ta jediná cesta, jak přesvědčit svět o tom, co ještě *nepoznal.* Svět opravdu ještě nepoznal, co je to láska. *Poznání lásky* totiž znamená mnohem více než pouhé vědění. Vyžaduje to žít tím, co je dokonalé sjednocení v lásce. Je-li v nás taková láska, jakou se milují Otec a Syn, pak budeme v Bohu a Bůh bude v nás a už nemůžeme zůstat rozdělení. Rozdělení křesťané nevydávají potřebné svědectví o jedinečné lásce Otce a Syna, protože se jim nepodobají. Spíše se připodobňují světu, který je tak často bolestně rozdělen sobeckými lidskými zájmy. Rozdělení křesťané ještě nevěřili, že nás Otec miluje tak, jak miluje svého Syna. Láska je to, co dokonale sjednocuje. Nemůžeme být spojeni s Otcem a rozdělení mezi sebou. Jednota lásky je podmínkou, aby oni byli v nás. Ekumenismus se naplňuje jedinečnou láskou.

Chceš přispívat k jednotě? Snaž se spojit co nejdokonaleji s Pánem, abys byl *tam, kde je on.* Je především v tom, *co je jeho Otec*⁽¹⁾, je všude tam, kde je třeba obětavě posloužit potřebným. Ježíš je však také na místě bičování a výsměchu, na kruté cestě s těžkým břemenem, visí na dřevě mezi nebem a zemí. I to všechno je sou-

Svědectví jednoty

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

... aby byli uvedeni v jednotu a svět poznal, že ty jsi mě poslal.

částí *jeho slávy, kterou mu dal Otec.* Být s Pánem tu i tam je proto tak potřebné, protože to přináší nečekaně bohaté plody. Jak plodné je takové bezvýhradné sjednocení s Kristem, ukazuje příklad prvomučedníka Štěpána. Sneseš-li pohled na krutou popravu, pospěš ven za městskou bránu, kde se chystají ho ukamenovat.

Možná si pomyslíš, co všechno mohl tento mladý nadějný jáhen vykonat, kdyby zůstal naživu a působil požehnaně do pozdního věku. On naopak jako první prochází branou utrpení. Je skutečně *tam, kde je Ježíš.* Aby měl potvrzeno on i všichni ti mnozí další, kteří půjdou touto cestou, že je to opravdu cesta jeho Mistra a Pána, je mu dopřáno, aby již ve chvíli, kdy s ním prožívá jeho utrpení a pokoření, mohl spatřit také jeho slávu: *vidí Syna člověka, jak stojí po Boží pravici.* I pro Štěpána je připravena *sláva, kterou mu dal Otec, neboť ho miloval již před založením světa.*

Na Štěpánových samozvaných katechetech naopak vidíš, co to znamená, když někdo *nepoznal Otce.* Kdo nechce milovat, nejen že nepřijímá pravé svědectví o Otcí a jeho Synu, ale ani je nesnese: *zacpe si raději uši.* Nejsmutnější je, že jáhnovi odpůrci nejsou nevěřící pohané. I oni jsou potomci Abraháma a mají za to, že ctí Boha svých otců. Ale klamou sebe i druhé. Jejich nábožnost je druhem modloslužby: pyšné srdce bez lásky se pod rouškou služby Bohu klaní jen samo sobě. *Zuřivost* není projevem zbožnosti ani horlivosti, nýbrž pyšné zloby. Oběť jejich záští je totiž usvědčuje ze lži. Zatímco slova pravdy dohnala vrahy k zběsilosti, odpovídá umírající na rány a kameny stejně jako jeho Pán na kříži láskou a odpuštěním.

A právě tato Ježíšova a mučedníková trpělivá láska vítězí nad přesilou lidského násilí a zloby. Čeho nedosáhl Štěpán ani svým zaníceným slovem, toho dosáhne svou obětí a modlitbou. Modlitba trpícího je všemocná. Zatímco jeden Kris-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 7,55-60

Štěpán, plný Ducha Svatého, pohleděl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici. A zvolal: „Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!“ Oni se však dali do velkého křiku, zacpávali si uši a všichni se na něho zuřivě vrhli. Pak ho vyhnali ven za město a začali ho kamenovat. Svědkové si přitom složili svrchní šat k nohám jednoho mladého muže - jmenoval se Šavel. Tak Štěpána kamenovali. A on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Klesl na kolena a hlasitě zvolal: „Pane, nepřičítej jim tento hřích!“ A po těchto slovech skončil.

2. čtení - Zj 22,12-14.16-17.20

Já, Jan, uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec. Blaze těm, kdo si vypírají šaty; budou mít právo na strom života a na vstup branami do Města. Já, Ježíš, poslal jsem svého anděla, aby vám svědčil o tom, co se týká církevních obcí. Já jsem výhonek (z Davidova kořene) a Davidův potomek, zářivá jitrná hvězda.“

Duch i nevěsta volají: „Přijď!“ Kdo to slyší, ať také zvolá: „Přijď!“ A kdo žizní, ať přijde: kdo touží po živé vodě, ať si ji vezme zadarmo. Ten, kdo to zaručuje, říká: „Ano, přijdu brzy!“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Dokončení na str. 13

tův svědek odevzdává *svého ducha*, již se rodí druhý. Semeno mučedníka Štěpána záhy dozraje v srdci *mladého muže jménem Šavel* a plody tohoto obrácení mnohonásobně přemohou zatvrzelou zlobu těch, kteří nevidí jiné východisko, než vzít do ruky kámen a ubít k smrti nepohodlného svědka.

Bože, původce naší pásy, naplň nás důvěrou, že skrže tato tajemství dospěje celá Církev tam, kde už je její Hlava.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 2,49; ⁽²⁾ srov. Modlitba po přijímání.

Blahoslavená Marie Karłowska

*„Její srdce za miliony milovalo a za miliony trpělo,“ napsaly jedny noviny po jejím skonu. Přičinila se o obrácení nespočetného zástupu lidí, zejména žen ži-
vících se svým tělem. Jim věnovala převážnou část svého času.*

Na svatou Rozálii, tj. 4. září, to bude 160 let ode dne, kdy se bl. Marie Karłowska narodila. Stalo se tak na zemanském dvorci Słupówka ve Velkopolsku. Rodiče jí i jejím deseti starším sourozencům vštěpovali do srdcí především víru, disciplínu a lásku k zaniklé vlasti, rozdělené mezi Rakousko, Rusko a Prusko (později Německo).

Když v roce 1882 zemřeli, Marie potřebovala něčemu se vyučit, aby se uživila. Odjela proto do metropole poslední z jmenovaných mocností – do Berlína, kde se učila šít a vyšívát. Po návratu nějaký čas pracovala jako švadlena v dílně své starší sestry Vandy v Poznani.

Nejpozději v té době v Marii dozrávalo přesvědčení, že je povolána ke službě druhým – a to ne jakékoliv. *„Nade vše toužím udělat, co budu moci, abych se přičinila o spásu duší,“* prohlásila v listopadu 1892 po svém setkání s poznaňskou prostitutkou Frankou, která toužila opustit chodník a potřebovala někoho, kdo jí v tom bude nápomocen. Toho „někoho“ našla ona žena v Marii Karłowské, která se s ní začala scházet, rozmlouvat s ní, dávat jí lekce katechismu, ba podporovala ji i finančně.

Pro Marii se lidé z okraje společnosti a rozbitých rodin stali vedle nemocných a chudých cílovou skupinou jejího milosrdenství rozdávaného ve velkém. Rozhodla se jim obětovat svůj život. O manželství nepřemýšlela a několik nabídek k sňatku odmítla již dříve – v sedmácti letech totiž složila do rukou svého zpovědníka doživotní slib čistoty.

Příklad obrácené Franky, které tolik pomohla Marie Karłowska, oslovil i jiné nešťastnice provozující „nejstarší řemeslo na světě“. Přicházely za ní a nacházely u ní přijetí a nefalšovanou srdečnost, která jim hodně pomohla ve snaze napravit se. *„Ta ubohá děvčata potřebují srdce,“* povzdychla si jednou a díky tomu, že jim tuto potřebu beze zbytku naplňovala, dokázala dělat hotové dívky. Počet podobně obrácených rostl mj. i proto, že Marie ne-

vyčkávala jen pasivně jejich příchodu, ale osobně vycházela do ulic, aby podobné zdánlivě ztracené existence vyhledávala a z šikmé plochy je odváděla. Některé si říct daly, jiné nikoliv...

Snažila se umisťovat je v domech vedených alžbětinkami, avšak často se jednalo o hodně těžké případy, na jejich resocializaci sestry jednoduše neměly síly. Ženy se pak vracely zpět k „osvědčenému“ způsobu výdělků. Marie byla bezradná, nevěděla, kam tyto ženy umístit, aby se o ně mohla starat sama.

To se již o ní v Poznani hovořilo stále více a našlo se několik žen a dívek, které chtěly Marii v tomto Bohu libém počínání pomáhat. Usadila se v domku jedné z nich – na domovské adrese své přítelkyně Klementyny Jaworské. Krylo se to s Frančinou smrtí v nemocnici, jež v posledních hodinách svého života prosila Marii, aby se stala matkou takových, jako byla ona. Marie to pochopila jako znamení z nebe. *„Vaše před i za hrobem matka,“* říkávala padlým ženám později, čímž vyplňovala poslední Frančino přání, ovšem své postavení by vnímala stejně i bez něho.

Marie pak po čase založila Institut Dobrého Pastýře. Napsat, že začínala vyloženě od nuly, by nebylo přesné. Spoléhala totiž s neotřesitelnou důvěrou na Boží Prozřetelnost, že se Bůh o institut postará, bude-li jeho svatá vůle, aby vůbec nějaký existoval. Nedbala přitom na četná nebezpečí. Jednou ji pronásledovali pašáci prostitutek, které se snažila obrátit. Utíkajíc před svými stíhateli, na ně v jednu chvíli hodila medailku svatého Benedikta a díky tomu vyvázla živá a zdravá.

Zanedlouho poslala Boží Prozřetelnost Marii do cesty velmi zámožnou hraběnkou Andělu Potulickou, které se počínání Marie a jejich družek zalíbilo a která si řekla, že činnost takového společenství, jehož motto zní: *„Hledat a zachraňovat to, co se ztratilo,“* je nezbytná. Stala se mecenáškou mladého institutu, jenž se tak mohl roku 1894 přetvořit v Kongregaci

Blahoslavená Marie Karłowska

sester Dobrého Pastýře Božské Prozřetelnosti. Marie tehdy přijala první spolusestru – Kazimíru Jaworskou, dceru své přítelkyně Klementyny. Sestry postavily na pozemku darovaném hraběnkou Potulickou první dům – s kapacitou sedmdesát osob, neboť v tom původním se tísnilo dvacet žen a hygienická komise hodně nahlas hovořila o jeho uzavření.

Arcibiskup Florian Stablewski Marii poradil dát nově řeholní rodině pravidla, což oslovená vnímala jako výraz Boží vůle, tudíž je sama sepsala. Kladla přitom velký důraz na období formace sester, v němž viděla *„piliř a budoucnost“* kongregace. *„Noviciát je školou všech ctností, sebezáporu, duchovní zkušenosti,“* říkávala.

Nešlo to ovšem tak snadno, pod německým zábořem nemohly sestry otevřeně deklarovat, že povstala nová kongregace s výrazně polským základem. Jejich působení mělo svým způsobem podobu raných dob křesťanství a katakomb, sestry chodily v civilu a navenek mohly o sobě hovořit jen jako o *„služebnicích a pastýřkách hledajících ztracené Boží ovečky“*.

Sotva však arcibiskup schválil statuta, ušila si Marie hábit a v něm přišla k tehdejšímu prezidentu německé policie Nathusiovi. V jeho kanceláři ho informovala o tom, že v tomto hábitu vidí více možností, jak působit na své svěřenkyň z ulice, a že ho proto hodlá nosit. V německých poměrech se jednalo o něco naprosto nevídaného, o nepředstavitelný způsob úřední „žádosti“. Na poli-

Znak a heslo papeže Lva XIV.

cejního prezidenta přímostí a rázností řeholnice tak zapůsobila, že jí dal povolení. „Dobře, *Fräulein von Karłowska, pùsobte tak, nemám nic proti tomu,*“ řekl jí. Marie se poté odebrala k arcibiskupovi Stablewskému, povyprávěla mu čerstvou příhodu a hned nato ho poprosila o požehnání pro kongregaci. Mariina odva ha arcibiskupa pobavila, dal jí požehnání a ústní schválení kongregace. Když později světil jejich nový, dosti skrovný dům v části Poznaně zvané Winiary, podotkl: „*Člověk tu musí mít velkou víru, aby ne-pochyboval.*“ Roku 1909 dal kongregaci už oficiální písemné církevní schválení biskup Edward Likowski.

V roce 1902 složila matka Marie a sedm jejích družek první sliby – zatím neoficiálně, ježto kongregace ještě neměla církevní schválení – do rukou P. Juliana Echausta, dva roky poté sliby věčné do rukou P. Kazimierze Szoldrského.

Skládaly krom běžných slibů čistoty, poslušnosti a chudoby i slib trvalé pomoci lidem z okraje společnosti. Působily mj. na nemocničních odděleních pro ženy postižené venerickými nemocemi. Krom toho založila Marie devět domů pomoci. „*Není na světě nic, co by se vyrovnalo kráse lidské duše, proto je nutné vystavět dům třebas jen na jedinou noc, aby se v něm mohla byt jen jediná duše uchránit před smrtelným hříchem,*“ řekla. Fungovaly při nich dílny, menší hospodářství, ba dokonce i továrnička na pečení piškotů, kde si obrácené poznaňské „Marie Magdaleny“ vydělávaly na živobytí počestně a zároveň se nechaly formovat katolickým prostředím.

„*Dostávat se skrze léčení těl k duším a získávat je pro Boha,*“ znělo jedno z Mariiných mott, která v praxi uváděla do života. Do života vyplněného pomocí druhým a modlitbou, bez které nečinila jediné závažnější rozhodnutí. „*Máme ohlašovat Ježíšovo Srdce, tzn. také z něho, v něm a pro ně žít, abychom se mu stávaly podobnými a aby byl v našem životě on viditelnější než my samotné,*“ opakovala Marie od Ukřižovaného Ježíše, jak znělo její řeholní jméno. „*Mnohem snazší je dávat než prosit, ale kdyby bylo třeba, jsem připravena klidně i celý život chodit a žebrot pro ně,*“ ujišťovala své duchovní dcery.

Když 24. března 1935 umírala v domě kongregace v Pniewite v Pomoří, kte-

Dne 10. května 2025 byly zveřejněny znak a heslo papeže Lva XIV., stejně jako oficiální portrét nově zvoleného papeže.

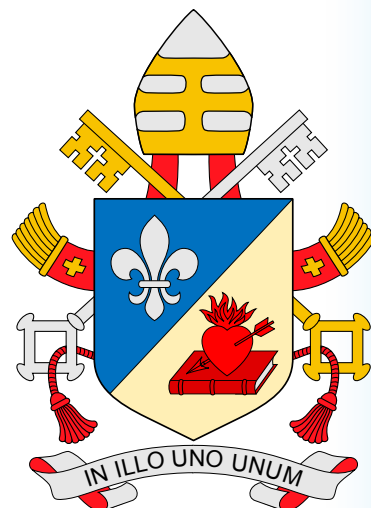
Papežský erb, „spojený s Petrovými klíči“, svázanými červenou tkanicí, je rozdělen na dvě části, jednu s modrým pozadím, „barvou připomínající výšiny nebes a charakteristickou pro Marii, a to s klasickým symbolem odkazujícím na Pannu Marii, lilii (*flos florum*)“, druhou „v odstínu slonoviny“, barvě, kterou „lze interpretovat jako symbol svatosti a čistoty“, kde „vyniká znak augustiniánského řádu“, srdce probodnuté šípem, umístěné na knize. Tento obraz symbolicky představuje slova svatého Augustina uvedená ve *Vyznáních*: „*Sagittaveras tu cor meum charitate tua*“ – „*Probodl jsi mé srdce svou láskou,*“ upřesňuje viceprezident Italského heraldického a genealogického institutu don Antonio Pompili.

Srdce zobrazené v papežském erbu je „prvkem“, který je „vždy přítomen v emblému augustiniánů“ od 16. století, „i když v různých variantách, jako je přítomnost knihy symbolizující Boží slovo, které může proměnit srdce každého člověka, jako tomu bylo u Augustina“. Viceprezident Italského heraldického a genealogického institutu dále vysvětluje, že „knihy také odkazuje na osvícená díla, která sv. Augustin, učitel milosti, daroval církvi a lidstvu“.

V podstatě Lev XIV. potvrdil předchozí erb, který si vybral pro svou biskupskou konsekraci, stejně jako heslo „*In Illo uno unum*“. Jedná se o slova, kte-

rá svatý Augustin pronesl v kázání (*Výklad žalmu 127,3*), aby vysvětlil, že „ačkoli je nás křesťanů mnoho, v jediném Kristu jsme jedno“.

V rozhovoru pro vatikánská média v červenci 2023 sám Robert Francis Prevost vysvětlil: „Jak vyplývá z mého biskupského hesla, jednota a společenství

jsou součástí charismatu řádu svatého Augustina a také mého způsobu jednání a myšlení. Myslím si, že je velmi důležité podporovat společenství v církvi, a dobře víme, že společenství, účast a poslání jsou tři klíčová slova synody. Jako pro augustiniána je pro mě tedy podpora jednoty a společenství zásadní. Svatý Augustin hodně hovoří o jednotě v církvi a o nutnosti ji žít.“

Podle <https://www.vaticannews.va/cs.html> a www.cirkev.cz

rý založila, hlesla směrem k okolostojícím spolusestrám: „*To za kongregaci, za duše, aby se obrátily a prožřely.*“ Pohřbena byla v generálním domě kongregace v městěčku Jabłonowo Pomorskie o čtyři dny později za přítomnosti dvou biskupů.

„*Byla hvězdou na nebi polského milosrdenství, byla jednou z těch, kteří bývají zapalováni rukou Všemohoucího kvůli tomu, aby lidé nevěřili, že temnota trvá navěky, a aby měli odvalu žít až do rána,*“ napsal po jejím skonu *Kurier Warszawski*. To *Gość Niedzielny* o zesnulé referoval takto: „*K věčnému spánku bylo v kryptě jablonowského zámku uloženo srdce, které za miliony milovalo a za miliony trpělo. A přece zůstane s živými na věčné časy*

velký duch matky Marie Karłowské, o níž můžeme bez ostýchání říct, že byla »jako sloup ohně«.“

Když v červnu roku 1997 navštívil Jan Pavel II. Polsko, 6. dne toho měsíce prohlásil v Zakopaném Marii Karłowskou za blahoslavenou. U příležitosti 25. výročí Mariiny beatifikace byla otevřena *Stežka bl. Marie Karłowské (Szlak Bł. Marii Karłowskiej)*, jejímž cílem je šířit kult této polské samaritánky a jež vede místy spatými s jejím životem. Začíná ve Smogulci, kde byla pokřtěna jako Maria Leonarda Rozalia, pokračuje přes mateřinec v Poznani na ulici Piątkowska, dům sester v Pniewite a ústí v kostele jí zasvěceném v Jabłonowě.

Pektorální kříž papeže Lva XIV. obsahuje relikvie sv. Augustina a sv. Moniky

Pektorální kříž, který měl na sobě Lev XIV. v době svého zvolení, obsahuje relikvie světců spojených s augustiniánským řádem, svatého Augustina, jeho matky svaté Moniky a tří dalších světců.

Uprostřed kříže je usazena relikvie svatého Augustina, velkého církevního otce, který hlásal, že pohled do nitra je klíčem k setkání s Bohem a pochopení jeho slova – něčeho, co je třeba přijmout s vírou i rozumem, aby to mohlo být sdíleno s ostatními.

Kříž, který měl na sobě papež Lev XIV., když se poprvé ukázal světu z centrální lodžie baziliky svatého Petra, je bohatý na symboliku. Vedle relikvie biskupa z Hippo – duchovního otce augustiniánského řádu a trvalého průvodce jeho řeholí – se nacházejí částičky těl čtyř dalších světců: svaté Moniky, svatého Tomáše z Villanovy, blahoslaveného Anselma Polanca a ctihodného Giusepa Bartolomea Menochia.

Relikvie vybral P. Josef Sciberras, generální postulátor augustiniánského řádu, jako dar generální kurie svému spolupratrovi Robertu Prevostovi, když byl 30. září 2023 ustanoven kardinálem. Každá relikvie představuje osobnost, jejíž život odráží klíčový aspekt svatosti v rámci augustiniánské rodiny. V rozhovoru pro vatikánská média otec Sci-

berras uvedl, že má ze zvolení nového papeže obrovskou radost. Připomněl, že kardinál Prevost byl „velmi dojatý“, když mu byl kříž předán během slavnosti v refektáři Mezinárodní koleje sv. Moniky. Věděl, že bude nosit blízko svého srdce relikvie svatého Augustina i jeho matky svaté Moniky.

„Den před konkláve,“ svěřil se otec Sciberras, „jsem mu poslal zprávu, v níž jsem ho pozvudil, aby si vzal pektorál, který jsme mu darovali, aby ho svatý Augustin a svatá Monika ochraňovali. Nevím, jestli to bylo kvůli mému vzkazu, nebo ne, ale když jsem viděl, že ho má na sobě při skládání přísahy, a znovu, když vyšel na balkon baziliky, byl jsem hluboce dojat.“

Úlomek kosti svatého Augustina je připomínkou na Řád sv. Augustina, který byl založen Apoštolským stolicem v roce 1244. V průběhu staletí řád následoval jeho ideál komunitního života, apoštolské služby, spirituality a studia. Relikvie svaté Moniky zdůrazňuje hluboké a trvalé pouto mezi Augustinem a jeho matkou. Její život se vyznačoval silou a vytrvalostí. Svými slzami a neúnavnými modlitbami pomohla dosáhnout synovy konverze. Augustin ve svých *Vyznáních* chválil její ctnosti a považoval je za Boží dar.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Duchovní obnova na téma UZDRAVENÍ SKRZE PODOBENSTVÍ

Doprovází P. Martin Sedloň OMI
Sobota 21. 6. 2025 • 9 hod.
Poutní dům Emauzy, Klokoaty

Program: 9.00 – 11.00 dopolední blok • 11.00 adorace v kostele (možnost svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru) • 12.00 možnost společného oběda • 14.00 – 16.00 odpolední blok • 16.30 modlitba sv. růžence s farností v kostele • 17.00 mše svatá s farností s tematickou promluvou. Je možné se účastnit i jen části programu.

Další informace: dobrovolný příspěvek • vhodné i pro rodiny s dětmi, hlídání dětí zajištěno.

Pořádá: ŘKF Tábor-Klokoaty a OMI.

Nový film „Římovská pašijová cesta“

Dokumentární film o Římovské pašijové cestě vznikl na základě scénáře římovského faráře, historika umění a správce římského poutního areálu, P. Jakuba Václava Zentnera v roce 2025.

Díky iniciativě starosty obce Římov, Ing. Miroslava Slintáka, který oslovil malou českokrumlovskou produkci Jana Bohdala, vznikl projekt, který mapuje aktuální stav poutního místa v Římově. Římovský areál doznal v několika posledních le-

tech velkých změn a byl kompletně obnoven tak, že je téměř v takovém stavu, jak jej mohli lidé vidět v době jeho vzniku v polovině 17. století.

Další informace o filmu, zvukovou verzi filmu v češtině a fotogalerii najdete na webu <https://pasije-rimov.cz>. Délka filmu je necelých 30 minut.

Tvůrci nyní dokončují také německou verzi filmu a zvukové verze seriálového podcastu v češtině a němčině.

Podle www.cirkev.cz

Lev XIV. novinářům: Najít cestu z babylonské věže ideologizujících jazyků, v nichž chybí láska

V aule Pavla VI. se papež Lev XIV. dne 12. května setkal se zástupci médií z celého světa, poděkoval jim za jejich práci, vyzval je ke komunikaci založené na pravdě a odmítnutí paradigmatu války. „Odložme zbraně slov a pomůžeme odzbrojit svět,“ řekl Lev XIV. Zdůraznil význam svobody tisku a vyjádřil solidaritu s uvězněnými novináři. Svatý otec také vyzval k odpovědnosti při využívání umělé inteligence.

Dlouhý potlesk více než tři tisíc novinářů a pracovníků médií uvítal nového papeže ve vatikánské aule Pavla VI. Papež Lev XIV. nejprve spontánně oslovil shromážděné v angličtině. Poděkoval za přijetí a s úsměvem okomentoval: „Říká se, že potlesk na začátku nic moc neznamená. Uvidíme, zda budete na konci ještě vzhůru a budete chtít tleskat...“

V italsky pronesené promluvě, přerušované mnoha aplausy, pak papež Lev XIV. poděkoval médiím za jejich práci v posledních týdnech, které označil za „čas milosti pro církev“. Ihned v úvodu s odkazem na kázání na hoře připomněl Ježíšova slova: „Blahoslavení tvůrci pokoje“ (Mt 5,9), a poukázal na to, že tato slova se obzvláště dotýkají těch, kdo komunikují. Vybízí totiž k jinému stylu komunikace, k takovému, „který neusiluje o konsensus za každou cenu, nepoužívá agresivní slova, neřídí se stylem soupeření a nikdy neodděluje hledání pravdy od lásky, s níž ji máme pokorně hledat“. Dále poznamenal, že „mír začíná u každého z nás“. Svatý otec vysvětlil, že jde o způsob, jakým se díváme, poslouchá-

me a mluvíme o druhých. „Musíme říci »ne« válce slov a obrazů, musíme odmítnout paradigma války,“ vyzval.

S velkým ohlasem se setkala papežova slova o novinářích, kteří jsou vězněni za své úsilí hledat pravdu. Vyjádřil jim solidaritu celé církve a vyzval k jejich propuštění. Papež ocenil také novináře riskující život ve válkách, ty, kdo s odvahou „hájí důstojnost, spravedlnost a právo lidí na informaci, protože pouze informovaní občané mohou činit svobodná rozhodnutí“.

„Děkuji vám, drazí přátelé, za vaši službu pravdě,“ pokračoval dále Lev XIV. Připomněl bouřlivé události posledních týdnů, zpravodajství ze Svatého týdne, smrt papeže Františka a konkláve. „I v té době jste dokázali ukázat krásu Kristovy lásky, která nás sjednocuje a činí nás jedním lidem vedeným Dobrým pastýřem,“ konstatoval.

Papež dále upozornil na současné výzvy, zejména na rozvoj umělé inteligence. Podle Lva XIV. má obrovský potenciál, ale „vyžaduje odpovědnost a rozlišování, aby mohla být využívána pro dobro všech a přinášela prospěch celému lidstvu“. Tato odpovědnost se týká každého, úměrně jeho věku a roli ve společnosti. Citoval svatého Augustina a připomněl, že to my utváříme dobu, ve které žijeme: „Žijme dobře, a doba bude dobrá. My jsme doba.“ (Kázání 311) Lev XIV. poukázal na to, že žijeme v době, ve které je těžké se zorientovat a kterou je těžké popsat. „Je

to výzva pro nás všechny, před níž bychom neměli utíkat. Naopak, vyžaduje od každého z nás, bez ohledu na roli a službu, kterou vykonáváme, abychom nepodléhali průměrnosti,“ zdůraznil papež.

Dnes je zapotřebí najít cestu „z babylonské věže“, ze zmatení jazyků, v nichž chybí láska a často jsou ideologické nebo straníci jistým skupinám. Lev XIV. připomněl také poselství papeže Františka k letošnímu Světovému dni sdělovacích prostředků: „Odzbrojme komunikaci od všech předsudků a zášti, fanatismu, a dokonce i nenávisti; osvobodme ji od agresivity.“ Papež poznamenal, že jako lidstvo nepotřebujeme „hlasitou, brutální komunikaci, ale komunikaci, která umí naslouchat a sbírat hlasy slabých, kteří nemají hlas“. Svatý otec dále vyzval k „odzbrojení slov“, aby tak pomohl „odzbrojit svět“. „Odzbrojená a odzbrojující komunikace nám umožňuje sdílet jiný pohled na svět a jednat v souladu s naší lidskou důstojností,“ řekl.

Papež také poděkoval novinářům za boření stereotypů o církvi: „Děkuji vám, protože jste zachytili podstatu toho, kým jsme, a předali ji celému světu prostřednictvím všech dostupných médií,“ řekl Svatý otec Lev XIV. Vyzval novináře a pracovníky médií, aby vědomě a odvážně volili „cestu komunikace směřující k pokoji“.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Papežové jménem Lev

Lev... Jméno, které pochází z latinského *leo*, znamenající „lev“, a které v prvních stoletích církve znělo jako symbol síly, odvahy a duchovní autority v katolické církvi. Třináct papežů neslo toto jméno až do zvolení kardinála Roberta Francise Prévosta dne 8. května 2025, který se stal čtrnáctým nositelem tohoto jména.

Zde je linie předchůdců, do níž se nově římský pontifikát právě zařadil.

Lev I., zvaný „Veliký“ – je bezesporu jedním z nejvýznamnějších papežů v dějinách. Zvolen roku 440, ztělesňuje sílu papežského úřadu v době, kdy Západořímská říše kolísala pod náporom barbarických nájezdů. Proslul odvážným setkáním s Attilou, vůdcem Hunů, v roce 452 poblíž Mantovy. Svou přítomností a výmluvností údajně přesvědčil „bič Boží“, aby ušetřil Řím. Jeho největší přínos však spočívá v oblasti teologie.

Jeho *Tomus ad Flavianum*, list adresovaný konstantinopolskému patriarchovi, sehrál rozhodující roli při vymezení christologické nauky na chalcedonském koncilu (451). Tím, že potvrdil dvojí přirozenost Krista – božskou i lidskou – v jedné osobě, položil základy ortodoxie, která církev vedla po staletí. Byl kanonizován a je jedním ze tří papežů, kteří nesou titul učitel církve, spolu s Řehořem Velikým a Mikulášem I.

Lev II. – ač byl v čele katolické církve jen krátce (682–683), vynikl svou svatostí a úlohou při potvrzení dekretů šestého všeobecného koncilu, který odsoudil monotheletismus – herezi popírající plné lidství Krista. Také on byl svatořečen a zůstává vzorem zbožnosti a věrnosti nauce.

Lev III. vešel do dějin událostí zásadního významu: korunoval Karla Velikého na císaře Západu na Boží hod vánoční roku 800. Tento akt, vykonaný v bazilice sv. Petra, zpečetil spojenectví mezi papežstvím a Karolinskou říší a zahájil novou éru křesťanské Evropy. Navzdory napětím, která jej přiměla hledat u Karla Velikého ochranu, Lev III. upevnil papežskou autoritu v měnícím se světě.

Za pontifikátu Lva IV. (847–855) hrozilo Římu nebezpečí ze strany Saracénů. Roku 846 muslimské vojsko vydrancovalo baziliku sv. Petra a sv. Pavla za hradbami. Lev IV. opevnil tzv. Lví město – čtvrt kolem sv. Petra – hradbami, které jsou dodnes patrné. Organizoval křesťanskou koalici, jež zvítězila v námořní bitvě u Ostie roku 849. Jeho obranné dílo chránilo nejen Řím, ale i ideu sjednoceného křesťanstva tváří v tvář vnějším hrozbám.

10. a 11. století – „železné století“ papežství – přineslo několik papežů jménem Lev, jejichž pontifikáty byly krátké a často zastíněné mocenskými boji. **Lev V.** (903) byl sesazen po pouhém měsíci, uvězněn svým nástupcem Kryštofem, vzdoropapežem. **Lev VI.** (928) a **Lev VII.** (936–939) působili ve stínu římských šlechtických rodin, zejména Teofylaktovců, kteří ovlivňovali volby papežů podle svých zájmů. **Lev VIII.** (963–965) je osobou kontroverzní. Byl zvolen pod vlivem císaře Oty I., byl sesazen a znovu dosazen ve víru napětí mezi Římem a císařstvím. Tito papežové, ač méně výrazní, odrážejí obtížné zápasy církve v době boje o investituru.

V 11. století **za Lva IX.** papežství opět získalo duchovní lesk. Tento papež, rodák z Eguisheimu v Alsasku a šlechtic lotrinského původu, byl klíčovou postavou gregoriánské reformy, která měla očistit církev od simonie a nikolaismu (ženatých kněží). Cestoval Evropou a svolával synody v Remši, Mohuči a Pavii, aby prosadil církevní kázeň. Byl svatořečen roku 1087.

Jeho pontifikát byl poznamenán i rozkolem roku 1054 mezi východní a západní církví. Ačkoli Lev IX. zemřel dříve, než se rozkol definitivně upevnil, vzájemná exkomunikace mezi Římem a Konstantinopolí za jeho vlády položila základy trvalého rozdělení.

Lev X., vlastním jménem Giovanni de' Medici, byl synem Lorenza Nádherného a vyrůstal v kulturním prostředí Florencie, než usedl na Petrův stolec roku 1513. Jeho pontifikát byl dobou uměleckého rozkvětu: podporoval génie jako Raffaela a Michelangela, zkrášloval Řím a baziliku sv. Petra. Je

Philip Alexius de Laszlo (1869–1937): Poslední portrét papeže Lva XIII. (1900)

však rovněž spojen s jedním z nejzásadnějších zlomů v dějinách křesťanstva: protestantskou reformací. Byl to právě on, kdo odsoudil Lutherových 95 tezí.

Lev XI., další medicenejský papež, byl v čele církve jen 27 dní v roce 1605 – jeden z nejkratších pontifikátů v dějinách. Přestože jeho pontifikát byl velmi krátký, jeho zvolení bylo vnímáno jako naděje na reformu církve čelící výzvám protireformace. Jeho předčasná smrt mu však znemožnila cokoliv zásadního uskutečnit, přesto jeho jméno připomíná medicenejský vliv.

Lev XII. – papež v letech 1823–1829, vládl Evropě otřesené revolucemi a sekularizací. Usiloval o obnovení autority církve a zároveň bojoval proti liberálním idejím.

Lev XIII. byl jedním z nejvlivnějších papežů 19. století. Zvolen roku 1878, vládl až do roku 1903 a stal se prvním papežem, který přesáhl věk 90 let. Byl intelektuálem a diplomatem, známým především svou encyklikou *Rerum novarum* (1891), která položila základy sociální nauky církve.

Posílil také vatikánskou diplomacii, obnovil vztahy s národy států jako Francie a Německo. Díky své učenosti podporoval obnovu tomistických studií. Ve své encyklice *Libertas* také rozhodně odsoudil liberalismus.

Pozoruhodná mozaika papežů jménem Lev se nyní rozšiřuje o další článek zvolením kardinála Roberta Francise Prévosta 8. května 2025. Modleme se, aby ten, kdo si zvolil jméno Lev XIV., spojil teologickou odvalu Lva I. s péčí o sociální nauku a tomismus Lva XIII. – neboť právě tyto dva papežové svým způsobem ztělesnili sílu, kterou symbolizuje jejich jméno.

-red-

Poselství Svatého otce Františka k 59. Světovému dni sdělovacích prostředků, tj. k 1. 6. 2025

- pokračování ze str. 2

aby vyvolala instinktivní reakce; používá slova vyhrocená na ostří nože; dokonce si vypomáhá falešnými nebo umně zkreslenými informacemi, aby vyslala zprávy, které mají vyburcovat, provokovat a zraňovat. Již několikrát jsem zdůrazňoval potřebu „odzbrojit“ komunikaci, očistit ji od agresivity. Nikdy se totiž nevyplácí redukovat realitu na slogany. Počínaje televizními *talk show* a konče slovními válkami na sociálních sítích, všichni registrujeme hrozbu, že převládne paradigma konkurence, protikladů, vůle ovládat a vlastnit a manipulovat veřejným míněním.

Existuje také další znepokojivý jev: to, co bychom mohli nazvat „programovaným rozptylováním pozornosti“ prostřednictvím digitálních systémů, které tím, že si nás profilují podle logiky trhu, mění naše vnímání reality. Tak se stává, že jsme často bezmocnými svědky jakési atomizace zájmů, což nakonec podkopává základy našeho bytí jako společnosti, naši schopnost spolupracovat pro společné dobro, naslouchat si navzájem a chápat důvody toho druhého. Zdá se tedy, že označit někoho za „nepřítele“, proti němuž se lze verbálně vymezit, je k vlastnímu prosazení nezbytné. A když se nám druhý stane „nepřítelem“, když zatemní-

me jeho tvář a důstojnost, abychom se mu mohli vysmívat a zesměšňovat ho, ztrácíme i možnost vytvářet naději. Jak nás učil P. Tonino Bello, všechny konflikty „nacházejí své kořeny v tom, že mizí tváře“. ⁽¹⁾ Těto logice se nemůžeme poddat.

Doufat není ve skutečnosti vůbec snadné. Georges Bernanos řekl, že „doufají jen ti, kdo měli odvahu zbavit se iluze a lži, v nichž nacházeli jistotu a které falešně považovali za naději. [...] Naděje je riziko, které je třeba podstoupit. Je to riziko všech rizik.“ ⁽²⁾ Naděje je skrytá ctnost, houževnatá a trpělivá. Pro křesťany však naděje není nepovinnou volbou, ale nevyhnutelnou podmínkou. Jak připomněl Benedikt XVI. v encyklice *Spe salvi*, naděje není pasivní optimismus, ale naopak „performativní“ ctnost, která je schopna měnit život: „Kdo má naději, žije odlišně; byl mu dán nový život.“ (č. 2)

S pokorou obhájit naději, kterou v sobě máme

V prvním Petrově listu (3,15–16) nacházíme obdivuhodnou syntézu, v níž je naděje dána do souvislosti s křesťanským svědectvím a komunikací: „Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před

každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností.“ Rád bych se zastavil u tří poselství, která můžeme z těchto slov vyvodit.

„Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu“; naděje křesťanů má svou tvář, tvář vzkříšeného Pána. Jeho příslib, že bude stále s námi, nám skrze dar Ducha Svatého umožňuje doufat i proti veškeré naději a vidět skrytou dobrotu, i když se zdá, že je vše ztraceno.

Druhé poselství nás vyzývá, abychom byli připraveni vysvětlit naději, která je v nás. Zajímavé je, že apoštol nás vyzývá, abychom se obhájili „před každým, kdo se nás ptá po důvodech naší naděje“. Křesťané nejsou v první řadě těmi, kdo „mluví“ o Bohu, ale těmi, kdo jsou obrazem krásy jeho lásky a nového způsobu prožívání všeho. Je to žitá láska, která provokuje k otázce a vyžaduje odpověď: Proč tak žijete? Proč jste takoví?

Ve výroku svatého Petra nakonec nacházíme ještě třetí poselství: na tuto otázku je třeba odpovídat „s jemností a skromností“. Komunikace křesťanů – ale řekl bych i komunikace obecně – by měla být protkána jemností a blízkostí; jako rozhovor společníků na cestě. To byla metoda největšího komunikátora všech dob, Ježíše Nazaretského, který na cestě vedl dialog se dvěma emauzskými učedníky a zapaloval jejich srdce tím, jak vykládal události ve světle Pisma.

Proto sním o komunikaci, která z nás dokáže učinit společníky na cestě s tolika našimi bratry a sestrami, aby v nich v tak těžkých časech znovu zažehla naději. Komunikaci, která dokáže promlouvat k srdci, vzbuzovat nikoli vášnivé reakce obrany a hněvu, ale postoje otevřenosti a přátelství; která se dokáže zaměřit na krásu a naději i v těch zdánlivě nejzoufalejších situacích; která dokáže vyvolat angažovanost, empatii a zájem o druhé. Takovou komunikaci, která nám pomáhá „uznat důstojnost každé lidské bytosti a společně pečovat o náš společný domov“. ⁽³⁾

Sním o komunikaci, která neprodává iluze ani obavy, ale dokáže dávat důvody k naději. Martin Luther King řekl: „Pokud mohu někomu pomoci, když jdu kolem, pokud mohu někoho povzbudit slovem nebo písní... pak můj život nebude marný.“ ⁽⁴⁾ Abychom toho dosáhli, musíme se léčit z „nemoci“ chtít vyniknout a soustře-

Římskokatolická farnost Klášterec nad Orlicí a Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové
srdečně zvou na SETKÁNÍ PŘÁTEL ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ

dne 14. června 2025 v Klášterci nad Orlicí.

Naše stigmatizovaná trpitelka Anička Tomanová (1907–1957) obětovala své utrpení nemoci a Kristových ran za kněze, národ, mládež i rodiny.

Setkání bude probíhat v areálu kostela a fary v centru Klášterce.

Hlavní host setkání: P. ICLic. Mgr. Miroslav Jáně – farář v Soběchlebských u Hranic na Moravě (arcidiecéze olomoucká).

Program setkání: 10.00 mše svatá ve starobylém kláštereckém kostele Nejsvětější Trojice

• pobožnost u hrobu Anny B. Tomanové • občerstvení • katecheze • svědectví • informace ze Sdružení • svátostné požehnání. Předpokládaný konec setkání cca v 15.30 hodin.

Přijďte podpořit ve spojení s Aničkou své duchovní úsilí i obnovu našeho národa a Církve a prožít, že „obec věřících má jedno srdce a jednu duši v Bohu“!

Zájemci o zajištění dopravy od vlaku či linkového autobusu (Žamberk, Letohrad, příp. Ústí nad Orlicí) a zpět se mohou obrátit na pana Jaroslava Kubičku na tel. 732 662 893.

Potřebujete-li pomoci se zajištěním ubytování, obraťte se na paní Danu Skalickou, tel. 739 363 213.

dit se na sebe, a vyhýbat se riziku, že budeme mluvit jeden přes druhého. Dobrý komunikátor dbá na to, aby ti, kdo poslouchají, čtou nebo se dívají, mohli být zapojeni, mohli být nablízku, mohli najít to nejlepší ze sebe a vstoupit s těmito postoji do vyprávěných příběhů. Taková komunikace nám pomáhá stávat se „poutníky naděje“, jak uvádí motto Jubilea.

Doufat společně

Naděje je vždy komunitární projekt. Zamysleme se na chvíli nad velikostí poselství tohoto roku milosti: jsme zváni všichni – opravdu všichni! –, abychom začali znovu, abychom dovolili Bohu, aby nás pozvedl, aby nás objal a zahrnul milosrdenstvím. V tom všem se prolíná osobní i komunitární rozměr. Vydáváme se na cestu společně, putujeme s tolika bratry a sestrami a společně procházíme Svatou bránou.

Jubileum má mnoho sociálních důsledků. Pomysleme například na zprávu o milosrdenství a naději pro ty, kdo žijí ve vězeních, nebo na výzvu k blízkosti a něžnosti vůči těm, kdo trpí a nacházejí se na okraji.

Jubileum nám připomíná, že ti, kdo se stanou tvůrci pokoje, „budou nazváni Božími syny“ (Mt 5,9). A tak nám otevírá naději, upozorňuje nás na potřebu pozorné, jemné a reflexivní komunikace, schopné ukazovat cesty dialogu. Proto vás povzbuzuji, abyste objevovali a vyprávěli mnohé příběhy dobra ukryté v záhybech zpráv; abyste napodobovali zlatokopy, kteří neúnavně prosívají písek a hledají drobné zlaté zrnko. Je dobré tato semínka naděje nacházet a dávat o nich vědět. Pomáhá to světu, aby byl o něco méně hluchý k volání těch nejmenších, o něco méně lhostejný, o něco méně uzavřený. Buďte vždy schopni nacházet jiskřičky dobra, které nám umožňují doufat. Tato komunikace může pomoci tkát společenství, abychom se cítili méně osamělí, abychom znovu objevili důležitost toho, že kráčíme společně.

Nezapomínat na srdce

Draží bratři a sestry, tváří v tvář závažným výdobytkům techniky vás vyzývám, abyste pečovali o svá srdce, tedy o svůj vnitřní život. Co to znamená? Nanačím vám několik cest.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVEN 2025

Úmysl papeže: Za to, aby svět rostl v soucitu s druhými

Modleme se, aby každý z nás našel útěchu v osobním vztahu s Ježíšem a aby se z jeho Srdce učil soucitu se světem.

Národní úmysl: Za novokněze

Modleme se, aby nově vysvěcení kněží byli plní Ducha Svatého, pastorační moudrosti a apoštolské vytrvalosti.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Buďte mírní a nikdy nezapomínejte na tvář druhého; promlouvejte k srdcím žen a mužů, v jejichž službách konáte svou práci.

Nedovolte, aby se vaše komunikace řídila instinktivními reakcemi. Vždycky zasévejte naději, i když je to těžké, i když to něco stojí, i když se zdá, že to nepřináší ovoce. Snažte se praktikovat komunikaci, která může uzdravovat rány našeho lidství.

Dávejte prostor důvěře srdce, které jako tenká, ale odolná květina nepodléhá ničivým vlivům života, ale rozkvétá a roste na místech nejméně očekávaných: v naději matek, které se každý den modlí, aby se jejich synové vrátili ze zákopů válečného konfliktu; v naději otců, kteří s velkým rizikem a překážkami migrují za lepší budoucností; v naději dětí, které si dokážou hrát, smát se a věřit v život i uprostřed válečných trosků a na nuzných cestách chudinských čtvrtí.

Buďte svědky a podporovateli komunikace bez nepřátelství, pomáhejte šířit kulturu péče, budovat mosty a bořit viditelné i neviditelné zdi naší doby. Vyprávějte příběhy prodchnuté naději, berte si k srdci náš společný osud a společně pište příběh naší budoucnosti.

To vše můžete a můžeme dělat s Boží milostí, kterou nám Jubileum pomáhá přijímat v hojnosti. Za to se modlím a žehnám každému z vás a vaši práci.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 24. ledna 2025, v den památky svatého Františka Saleského

FRANTIŠEK

Zdroj: TS ČBK (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) „La pace come ricerca del volto“, in *Omellie e scritti quaresimali*, („Mír jako hledání tváře“, in *Homilie a postní spisy*), Molfetta 1994, s. 317.
- (2) Georges Bernanos, *La liberté, pour quoi faire?*, Paris 1995, it. překl. *A che serve questa libertà?*, in *Lo spirito europeo e il mondo delle macchine*, Milano 1972, s. 255–256.
- (3) František, enc. *Dilexit nos*, č. 217, Karmelitánské nakladatelství, Praha 2025.
- (4) Kázání *The Drum Major Instinct*, 4. února 1968.

Chléb svaté Zity (24)

17. KAPITOLA

Náprava hříšnice

Isabella seděla na stoličce za stolem se zrcadlem. Bylo po mamince a dostala ho darem od otce k narozeninám.

Pan Fatinelli usoudil, že jeho šestnáctiletá dcera je už ve věku, kdy se slečny začínají o sebe víc starat. Stále však bedlivě hlídal, aby nevedla zahálčivý život, ale rovněž chtěl, aby o sebe dbala.

Bianca byla také každý den upravená, vzpomněl si se smutkem v srdci na manželku, když dával Isabelle zrcadlo.

I když už uplynul rok od její smrti, velmi mu chyběla. Naštěstí nám Bůh už před lety prozíravě poslal Zitu, říkal si v duchu. Nevím, co bych si dnes počal, kdybychom ji tehdy nepřijali do služby.

Isabella měla z dárku takovou radost, že hned zavolala novou služku Ritu, aby jí učesala. Rozpustila si cop, který si ráno zapletla, a posadila se před toaletní stolek.

„Udělej mi nový účes, ať se můžu ještě víc kochat,“ usmála se na Ritu a do ruky jí vložila hřeben.

„S radostí, milostivá slečno!“ Rita si vzala hřeben a začala ji česat. Ačkoli má ruce hrubé od práce, vlasy jí upravovala jemně.

„Hotovo,“ řekla Rita a položila hřeben na stolek.

„Krásné,“ usmála se Isabella, když se prohlédla ze všech stran. Ritiny šikovné prsty vytvořily z jejích dlouhých vlasů nádherný účes.

„Musím se jít ukázat Zitě!“ A vyskočila ze stoličky.

„Slečno Isabelle, je sobota. Zita se každou sobotu brzy ráno vydává do kostela Anděla strážného do sousedního města,“ řekla Rita.

„Vidíš, úplně jsem na to zapoměla. Nevadí, aspoň se pustím do oprav oděvů,“ propustila Ritu s úsměvem. S novou služkou byla velmi spokojená. Kdyby jí Zita dobrácky nepošestala, že byla kdysi žebračka, ani by na to nepřišla. Rita o sebe dbá a dobře se stará i o pořádek v pokojích. Věděla, že i kdyby se prošla po dlažbě bosou nohou, nenalepilo by

se jí na chodidlo ani zrníčko prachu či drobné smítko.

Vyšla z pokoje s krabičkou s jehlami a barevnými nitěmi. V salónu si sedla na mamčinu oblíbenou pohovku pod oknem a navlékla do jehly nit.

Zita kráčela tak rychle, že i když byla Lea o dost mladší, sotva jí stačila. Jdou už hodinu a další hodina je ještě čeká, než dojdou do kostela Anděla strážného v sousedním městečku. Zita celou cestu mlčela, ale když tu a tam na ni Lea pohlédla, viděla její pohybující se rty. Věděla, že se modlí.

Zita se skutečně modlí: aby Lea dostala rozum a neřítla se do záhuby.

I Lea, aby odehnala hříšné myšlenky, vytáhla z kapsy růženec. Třeba mi cesta při modlitbě rychleji uteče, vzdychala v duchu. Sotva se však pomodlila první Zdravas, myšlenkami byla u Nina.

Poznala ho před dvěma měsíci, když ji poslali za mladým panem Fatinellim, aby mu řekla, že v paláci na něj čeká bratranec.

Tmavé oči muže, který právě vyšel z dílny, ji okamžitě očarovaly. Usmál se na ni a ona hned věděla, že by se mu nejraději schoulila do náruče. Navenek se však tvářila, jako by si jeho pohledů nevšímala, a zeptala se, kde najde pana Pagana.

„Je tam v té budově,“ ukázal mladík na nízký dům s bílou omítkou.

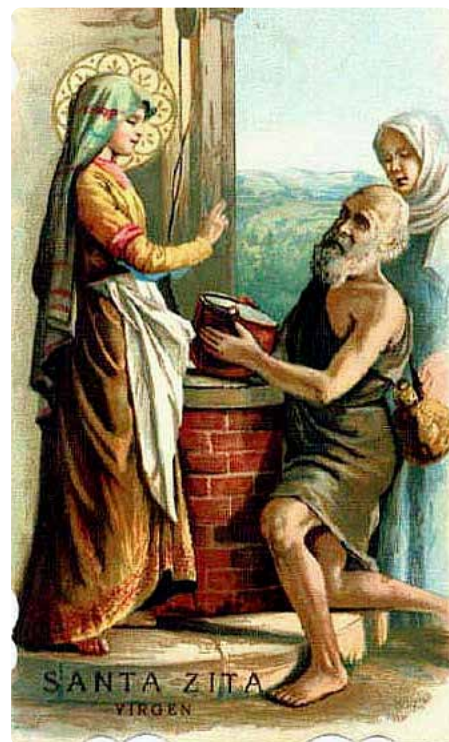
Poděkovala, a ačkoli nechtěla, zapýřila se. Raději rychle odběhla po prašné cestičce k domku. Předala mladému pánovi vzkaz a spěchala pryč. Čekala na ni práce.

Na dvoře už nikdo nebyl. Škoda, posmutněla, protože doufala, že pohledný mladík na ni počká. Přešla ulici a podlomila se jí kolena.

„Slečno, kam tak spěcháte?“ usmíval se na ni ten mládenec.

„Do paláce via Fontane,“ odpověděla koketně.

Nino se s ní dal do řeči. Představil se jí a potom – ani neví jak – domluvili se na schůzce. Ve chvíli, kdy to slíbila, si vůbec neuvědomila, že poruší příkaz vyhýbat se radovánkám.

Nino ji večer čekal na dohodnutém místě. Společnou večerní modlitbu odbyla. Slova odříkala automaticky, myšlenkami byla u Nina. Jak mu jen řekne, že se s ním nemůže setkávat? Nino se jí líbil, chtěla se s ním vídat, ale bála se, že ji Zita pokárá a bude na ni žalovat panu Fatinellimu. Potom by ji mohl dokonce propustit ze služby! A co by řekla doma? Otec ji vymrská řemenem a matka vynadá. I když jsou chudí, Boha mají na prvním místě. Když odcházela z Lunaty do služby v Lucce, musela rodičům slíbit, že své srdce nedá nikomu.

„Až přijde čas, sami ti vybereme ženicha,“ připomínal jí otec.

Nakonec se řešení našlo. Každou neděli a ve svátek se vydala do chrámu, ale místo v kostelní lavici seděla vedle Nina na lavičce v parku. Aby se s ním mohla setkávat ještě častěji, vyžádala si od Zity povolení, aby každý druhý den místo společné večerní modlitby mohla chodit na večerní mši do kostela. Když Zita souhlasila, Lea netušila, že její lež brzy odhalí.

Před týdnem se vedla s Ninem pod paží a pyšně kráčela po centru Luccy. V duchu se radovala, když viděla obdivné pohledy jiných služek. Byla si jistá, že by si to s ní rády vyměnily.

„Doprovodím tě,“ stiskl jí Nino ruku, když lidé začali vycházet z kostela.

„Dobře, ale musíme jít boční uličkou, abych vešla do dvora z polní cesty,“ odpověděla radostně, že bude moci s ním být o trochu déle.

Vesele štěbetala, Nino jí s úsměvem přitakával. Náhle strnula. Naproti kráčela Zita! V mysli si už chystala slova, která Zitě řekne, ale ona jen sklopila oči a s rancem v ruce kráčela dál. Nemocný pan Bellisi byl přednější než pokárání služky, že ji tak oklamala.

Lea byla celý zbytek večera jako na trní. Určitě mě vyhodí ze služby, bédovale v duchu. Věděla, že porušila příkaz domácího pána, ale nedokázala si představit, že by se měla s Ninem rozejít. Neklidná duše ji vyhnala na dvůr ve chvíli, kdy se Zita vracela. Sotva ji spatřila, srdce se jí divoce rozbušilo. Zita se však u ní nezastavila, jen mlčky vešla do kuchyně.

Ani na druhý den se nic nedělo. Zita o věřejšku ani nemukla. Nevzpomněla to ani třetí den, ani čtvrtý. Lea byla neklidná. Svědomí ji hryzalo a čekání na vyřčení trestu za její prohřešek bylo nekonečné. Chodila jako tělo bez duše. Kdyby se to doneslo za zdi Lunaty, nikde by už práci nedostala. Prostopášnou služku žádná pořádná rodina nepotřebuje.

V sobotu ráno nanosila vodu ze studně. Očistila zeleninu, ať může Rebecca co nejdřív začít vařit, a potom zašla do spíže pro sáček s moukou na placky.

Zita mě určitě neviděla, říkala si v duchu, když hnětla těsto. Stále je ponořena do modlitby. I když má oči otevřené, myslí je u Boha. Jen jsem se zbytečně soužila. Představila si hezkého Nina a hned v srdci pocítila, že nedělala dobře. Zitino mlčení přineslo užitek. Způsobovalo jí muka, ale také zjistila, že takovéto trápení už nechce nikdy zažít.

Služebnictvo má každou sobotu po obědě dvě hodiny volno, aby si uklidili své pokoje. Potom mají dokončit práci, aby neděli zcela zasvětili Pánu. I Lea se chystala do svého pokoje.

„Leo, pojď se mnou do kostela Anděla strážného,“ vyzvala ji Zita takovým hlasem, že nesnesl odporu.

„Dobře,“ přikývla.

Nyní kráčí spolu se Zitou po prašné cestě a v ruce probírá zrníčka růžence. Vzpomínku na předešlá muka, co prožívala, viděla už v úplně jiné barvě. Byla neposlušná. Nejen vůči příkazům milos-

tivého pána, ale i vůči rodičům. Namísto toho, aby se podvolila vůli otce i matky a důvěřovala jim, pasovala se do úlohy páva, který sám rozhodne, kdy roztáhne barevný ocas.

Ne, ta muka a výčitky mi opravdu za to nestojí. Musím se s Ninem rozejít. Konečně, když bude o mě skutečně stát, vyčká. Život je vrtkavý a nikdo neví, co ho druhý den čeká, říkala si a byla o dost spokojenější. Netušila, že Zita jí vzala do kostela záměrně. Celý týden se modlila za záchranu její duše a vyprošovala si ji též u Boha jako důkaz jeho lásky k Leině duši. Dnes se mělo všechno rozhodnout. I proto se Zita celou cestu tiše modlila, aby svou prosbu ještě víc umocnila.

Od brány kostela Anděla strážného je dělilo jen několik kroků. Zita otevřela těžké dveře a vešly dovnitř. Obě se přezehnaly svícenou vodou a Zita potom popošla k oltáři. Tam klekla na kolena a srdce se jí rozhořelo. Zapáleně se modlila za nešťastnici Leu, aby se obrátila.

Lea nenápadně pohlédla na Zitu. Její vlídná tvář byla poseta potoky slz. Zнала její nevinost, a tak nechápala, proč občas během modlitby vzlykla. Zaujalo ji to a úplně zapomněla, že se má modlit.

Zita pláče před křížem, přičemž je širokodaleko známá svou andělskou neviností, říkala si v duchu. Já však nic necítím, i když bych měla mít výčitky. Vždyť jsem svou neposlušností zhřešila! Když to v duši vykřikla, pocítila ostrou bolest. Vstala a popošla blíž k Zitě.

„Zito, pláčeš pro moje hříchy, že?“ zeptala se.

Zita přikývla. „Pláču pro tvou drahou duši, kterou Spasitel vykoupil svou krví. Zapomněla jsi, že tvůj anděl strážný zbytečně marní čas, když ti ji stráží, protože jsi raději poslechla našeptávající pekelný hlas, aby ses vzepřela. Určitě ti našeptával, že máš právo se sama rozhodnout, jak naložíš se svou duší a na Vykupitelovy rány jsi zapomněla. Podívej,“ ukázala na kříž na oltáři, „tady je Bůh a Vykupitel. Obrát se k němu, velmi rád ti odpustí.“

Lea se rozplakala. Plakala tak silně, jako by chtěla vyplakat všechny slzy světa. „Pomoz mi, prosím, co mám dělat? Ve všem tě poslechnu,“ řekla Lea mezi slzami.

„Odvahu, moje milá,“ stiskla jí Zita ruku. „Musíš vědět, zda chceš zůstat poslušná, anebo se vzepřít.“

„Už cestou sem jsem pochopila, že jsem dala přednost pýše. Nebudu se potkávat s Ninem, pokud to není otcova vůle,“ zařňukala.

„Tak se vyzpovídej a drž se svého předsevzetí. Dobrý Bůh ti odpustí,“ uklidňovala ji Zita.

Lea slíbila, že udělá vše, co jí radila, a sama sobě dala slib, že bude Zitu následovat. Ctnost nikoho nepřivedla do pekla, ale do nebe.

Zita se usmála. Byla ráda, že se jí Leu s Boží pomocí a milostí podařilo přivést na správnou cestu. Neprozradila jí, co se o Ninovi dozvěděla. Lea má dobré srdce, každému ho dá téměř na dlani, i Ninovi. Avšak nevěděla, že zatímco spala s jeho jménem na rtech, Nino po každé schůzce směřoval své kroky do vykřičeného domu, z kterého vycházel až ráno.

Dveře sakristie zavržaly. Vyšel z nich staříček kněz s dobráčkou tváří. Vešel do zповědnice. Zita mrkla na Leu. Ta hned vstala a vstoupila do zповědnice. Zita se ponořila do modlitby s díky za záchranu Leiny duše.

V paláci se nestačili divit nad Leinou proměnou. Při práci si zpívala, každému vesele odpovídala a nereptala, když jí zadali těžkou práci. Ochotně zastoupila i Ritina syna, když onemocněl. Vzala do rukou vidle a vyčistila smradlavý chlév.

„Neděkujte mi, raději se pomodlete za spásu mé duše a díky vzdejte Bohu. Bez jeho milosti bych vám nemohla pomoci,“ odpověděla pokaždé, když jí někdo děkoval.

Zita se nad její proměnou také radovala a v jásajícím srdci chválila Pána. Ještě více se k němu přimkla. Už nečekala, až se všichni společně vydají do kostela, ale spěchala před nimi, aby mohla setrvat před starým obrazem Ukřižovaného co nejdéle. Dokázala před ním klečet celé hodiny a rozjímat o utrpení, jež musel pro lidi vytrpět.

Ve středu se vracela domů ze mše ponořená do modlitby. Kázání ji hluboce zasáhlo. Záměrně šla boční uličkou, aby mohla zůstat co nejdéle sama. Na prašné cestičce před bránou do dvora spatřila ženu obklopenou dětmi. Už zdaleka viděla, že ženu živí i obléká chudoba.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

„Paní, nenašel by se u vás kousek chleba? Nemám co dát dětem do úst, dva dny nejedly,“ ozvala se žena, když k ní Zita přišla.

Zitu hypnotizovalo sedm párů černých očí. Usmála se. „Počkejte chvilku, hned vám něco přinesu.“

Přišla do spíže a natáhla se pro mísu s plackami, ale hned se zarazila. Když je dá všechny ženě, nebude mít žádné pro služebnictvo na oběd k polévce.

Nevadí, budou se muset spokojit jen s polévkou. Udělám ji hustější a sama si nevezmu ani lžici. Zabalila placky do utěrky a šla do kozího chlívků, aby podojila kozu, a s hrnečkem mléka šla na cestičku za bránou.

„Ať vám jde k duhu,“ podala ženě jídlo a mléko a spěchala zpátky do kuchyně.

Rebecca míchala polévku. Zita nahlédla do hrnce. „Přidej víc luštěnin, ať je hustější,“ poradila jí. „Placky jsem dala žebračce s kopou malých dětí,“ přiznala.

„Zítřka mám udělat kuřata?“ zeptala se Rebecca.

„Ano, upeč je a podus k nim zeleninu. Ráno upeču chleba, aby byl čerstvý. Ty si odpočiň.“

„Děkuji,“ usmála se Rebecca. Byla ráda, že si může pospat.

Večer bylo v paláci i na celém dvoře ticho. Služebnictvo uklízelo ložnice, dokončilo práci a potom se všichni odebrali do pokojů, aby se pořádně umyli a zalehli do postelí.

Zita uklidila salón, prostřela na stůl čistý ubrus, který sama vyšíla, a zavřela okno. Pan Fatinelli se také uchýlil do ložnice. Celý týden byl v práci do pozdního večera a tělo volalo po odpočinku.

Zavřela dveře salónu a chtěla jít do své ložnice v podkroví, ale v duši pocítila silnou touhu zajít do kostela. Místo po schodech nahoru sešla dolů a vytratila se. Hlavní ulice města Lucca se zahalovala do šera, ale park byl plný lidí. Posedávali na lavičkách nebo jen tak postávali, děvčata koketovala s chlapci...

V kostele svatého Frigidiana bylo naopak posvátné ticho. Poklekla před křížem a pohroužila se do modlitby. Srdece rozmlouvalo s Pánem o každé chvíli celého týdne. Potom vytáhla růženec a obětovala jej za duši paní Fatinelliové. Dnes uplynul rok, co se navždy odebrala z tohoto světa. Potom se pomodlila i za du-

Evangelium - Jan 17,20-26

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou jedno v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že

ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

še svých rodičů a prosila za zdraví těla i duše služebnictva, vyprošovala úspěch v práci panu Guglielmovi, Paganovi a nezapomněla ani na Isabellu.

Klečela celé hodiny. Z modlitby ji probíraly až první sluneční paprsky, které pronikaly přes okno chrámu.

Ach, úplně jsem zapomněla, že mám péct chléb, vzpomněla si na slib, co dala Rebece. Hned vstala a spěchala do paláce.

Zadýchaná vešla do kuchyně a udiveně se zadívala na chléb ve slaměných ošátkách. Stačilo ho jen vložit do pece a upéct. S díky Bohu za tento zázrak zatopila v peci. Byla si jistá, že to nebyla Rebecčina práce, vždyť ta si chtěla pospat. Boží prozřetelnost ji odměnila za její celonoční modlitby!

Vešla do komory a podívala se na polici, na které visela oškubaná kuřata. Měla radost, že Rebecca nic nenechávala na poslední chvíli. Sundala je, zanesla do kuchyně a vrátila se pro zeleninu. Rozhodla se, že dnes uvaří místo Rebecy. Vždyť i jí se dostalo pomoci, proč by to neoplatila?

Práce jí šla od ruky. Možná i proto, že myslí byla opět v nebi. Oškubaná kuřata vymyla, osolila, okořenila a vložila do pekáče. Pečící se chleba provoněl celou kuchyni. Vytáhla ho z pece, potřela vodou, nechala chladnout a do pece vložila pekáč s kuřaty.

Sedla si za dubový stůl, čistila zeleninu a v duchu si plánovala další práci. Musí zajít do chudobné čtvrti, rozšířila se tam nějaká nemoc. Mají horečky, někteří i ošklivé vyrážky, které se u starých lidí mění na mokvající rány. U mastičkáře koupila řepkovou mast, ještě musí nastříhat staré látky na pásy, aby je měla čím obvázat.

„V pátek je svátek svaté Marie Magdalény, půjdu ji uctít,“ říkala si sama pro sebe.

„Požehnané ráno,“ přerušila ji Rebecca. „Ach, Zito, ty vaříš?“ Lekla se, že udělala něco špatně a rozhodli se ji z postu kuchařky vyhodit.

„I tobě požehnané ráno,“ usmála se Zita. „Slíbila jsem ti, že upeču chléb. Tak co bych tu potom seděla zbytečně?“

Rebecca si potichu oddechla.

„Aspoň se můžeš připravit na mši.“ A vhodila očistěnou mrkev do mísy s vodou. „Zeleninu potom podusíš. Uvaříš i polévku a upečeš malinový koláč. Malin je na keřích hodně a byla by škoda, kdyby uschly.“

„Lekla jsem se, že nebudu mít práci, a ty jsi mě pořádně zaměstnala,“ zasmála se Rebecca a šla do komory pro vejčeka. Připraví omeletu. Pro služebnictvo jen z vajec, panstvu k ní přidá kousky parmské šunky.

„Po obědě si uděláme jídelniček na celý týden. V pátek půjdu do Pisy, proto musíš dopředu vědět, co budeš vařit.“

Rebecca se otočila od pánve. „Do Pisy?“ udiveně se na Zitu podívala. „Víš, že je to náš rival. Nevím, jestli je to dobrý nápad,“ zakroutila hlavou.

„Svaté je třeba uctívat, určitě nebudu na pouti sama,“ odbyla ji.

Města Pisa a Lucca mezi sebou vedla tvrdý boj. Nepřátelství, které se mezi obyvateli obou měst rozšířilo, nejednou přešlo do krvavých bitek. Nikdo nevěděl, kdy a proč tato rivalita mezi temperamentními obyvateli vznikla.

(Pokračování)

*Přeložila -mv-
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 2. 6. 2025

6:05 Biblická studna: S Martinou Viktorii Kopeckou
7:10 Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok B a FINÁLE **8:05** Poutníci času: S Ivanem Netukou
8:25 Viděli jsme 5+ **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Outdoor Films s Jakubem Šedivým (104. díl): Prvosvezdy asijských řek na kajaku **10:50** Dejme dětem rodinu (6. díl): Pěstounská péče na přechodnou dobu: Most k domovu
11:30 Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** První křesťané: Pohoršení kříže **13:20** Vezmi a čti: Květen 2025 **13:35** V pohorách po horách: Ostrva - Vysoké Tatry **14:00** Noční univerzita: Tomáš Machula - Přirozená spřízněnost ve filosofii, teologii a umění **15:10** Svědkové největší lásky: 19 alžírských mučedníků [P] **15:44** Chléb náš vezdejší **16:00** C'mon C'mon **18:00** Sedmihlásky: Hrušky **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Starší syn **18:12** Pešky hezky česky: Svatojakubská cesta **18:35** Hop Trop na Mohelnickém dostavníku **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Beatus: Původ Svatojakubské cesty **21:20** ARTBITR - Kulturní magazín [P] **21:35** K jádru věci: S Alexandrou Alvarovou **22:40** Danica a její příběhy **23:10** V pohorách po horách: Česká Kanada - Landštejn **23:20** Intarzovaný svět Jana Maříka **23:35** V souvislostech **0:00** Letem jazzem (9. díl): Poznáváme blues **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 6. 2025

6:05 Noční univerzita: Veronika Barátová - Odpuštění
6:50 Galandovci a Zdenko Horecký **7:15** Pace con tutti voi! Lev XIV. **8:00** Dokořán: S Václavem Faltusem
8:45 Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Akeelah **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** O zaniklé Karvině **13:35** Příroda kolem nás: Slon africký. Bílý jelen. **14:00** Outdoor Films **15:30** Na startu **16:00** Muzikanti, hrajte: Mistršňanka **17:05** Přesah: Hlas jako nástroj **18:00** Sedmihlásky: Hrušky **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Boháč a Lazar **18:15** Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník **18:45** V pohorách po horách: Beňuška v pohorí Nízké Tatry **18:55** Zprávy agenta Kixe: Emoce **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:10** Ukrajina - Až bomby utichnou [P] **21:40** Terra Santa News: 28. 5. 2025 **22:05** Má vlast (2. díl): Karlštejn **23:00** Jak se dělá dobro: Svobodný statek na soutoku **23:25** Svědectví života - Attila **0:00** Likvidace lepry **0:10** Naše Horní Lideč **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 6. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Miloš Doležal **7:10** Je to dílo Boží: 30 let od navrácení nemocnice pod Petřínem **7:40** Na slovo s biskupem Robertem Bezákem **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience papeže Lva XIV. [L] **10:00** V pohorách po horách: Moravský kras - Dražanská vrchovina **10:15** Noční univerzita: Tomáš Machula - Přirozená spřízněnost ve filosofii, teologii a umění **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Hanácká svajba **14:00** Múzy církevních škol: CZŠ Veselí nad Moravou **14:15** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **14:55** Folkové ceny Českého rozhlasu Ostrava **16:20** Bohém s Bohem:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Rudy Linka **17:30** Terra Santa News: 4. 6. 2025 [P] **18:00** Sedmihlásky: Hrušky **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Nespravedlivý soudce **18:15** Strýček Emu: Staré hračky **18:30** Blízko nebe **19:00** Adorace [L] **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se...: Ptejte se kněze [L] **21:05** První křesťané: Pohoršení kříže **21:40** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha - Příběh, jehož jsme součástí **23:00** Továrna mezi vodami **23:35** Generální audience papeže Lva XIV. **0:00** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 6. 2025

6:05 Biblická studna: S Martinem Prudkým **7:05** Vzpomínky na mistra Martina Benku **7:30** Ukrajina - Až bomby utichnou **8:00** Terra Santa News: 4. 6. 2025 **8:20** Zprávy agenta Kixe: Emoce **8:35** Setkání: Jiří Čunek **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Na startu **9:40** Folkloristé ze Žiliny **10:15** K jádru věci: S Alexandrou Alvarovou **11:15** V pohorách po horách: Hranická propast **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:55** Koncert FolkloreClassic: Olomouc, Klášterní Hradisko **14:00** Generální audience papeže Lva XIV. **14:20** Krasňany **14:55** Dokořán: S Václavem Faltusem **15:40** Milife z minulosti do současnosti **16:00** Outdoor Films **17:35** Příroda kolem nás: Hroch obojživelný. Poštolka obecná. Bohdanečský rybník. **18:00** Sedmihlásky: Hrušky **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Uzdravení dvou slepců **18:10** Ovečky: Slavnost Soslání Ducha Svatého **18:30** Setkání: Pavla Lowentalová **18:35** Vezmi a čti: Květen 2025 **18:50** Poutníci času: S Kamilou Hladkou **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Dejme dětem rodinu [L] **21:05** Cvrlikáni: Hana a Petr Ulrychovi & Javory **22:25** Pod lampou [P] **0:30** Ukrajina - Až bomby utichnou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 6. 2025

6:05 Na pořadu rodina (1. díl): Máme velkou rodinu **7:10** Robert Křesťan & Druhá tráva na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **8:10** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme regionální média **8:35** V pohorách po horách: Raxalpe - Rakousko **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Galerie ve Velké Rači **9:25** Bohém s Bohem: Rudy Linka **10:35** ARTBITR - Kulturní magazín **10:50** Svědkové největší lásky: 19 alžírských mučedníků **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Výpravy do divočiny: Za bílými jeleny **15:00** Jitka Molavcová - Láska to (ne)jsou jen písmena: Recitál - cyklus komorních koncertů **16:30** Nebojte se...: Ptejte se kněze **17:30** Expedice Mingitau **18:00** Sedmihlásky: Hrušky **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o hřiv-

nách **18:15** Múzy církevních škol: Katolické gymnázium Třebíč **18:30** Chiara Luce Badano - Neobyčejný příběh obyčejné dívky **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Máme to pod kontrolou? **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Červen 2025 [L] **21:35** Poletuchy: Na skok do Kroměříže **22:25** Ilaria Graziano & Francesco Forni na Folkových prázdninách **23:00** Jak potkávat svět: S Jitkou Molavcovou **0:30** Přesah: Hlas jako nástroj **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 6. 2025

6:05 Neboj se doplnit aneb Umění doprovázet (1. díl): O povolání ke službě **6:25** Amazonský sen - Integrovaná ekologie v akci **7:00** Beatus: Původ Svatojakubské cesty **8:16** Likvidace lepry **8:25** Nová vyhlídka v Oščadnici nad řekou Kysuca **8:30** Sedmihlásky: Hrušky **8:35** Ovečky: Slavnost Soslání Ducha Svatého **8:55** Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník **9:20** Strýček Emu: Staré hračky **9:40** Viděli jsme **9:45** V pohorách po horách: Konečná, Bílý kříž v Beskydech **9:55** Za úsvitu vstaneme **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Regina Coeli **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Pod lampou **14:40** Hrajte mi, muzička, hrajte, mi hraj - Terchovský galaprogram: Jánošíkove dni v Terchovej 2024 **16:20** Výpravy do divočiny: Návštěva pravěku **18:00** Zamyšlení Tomáše Halíka: Slavnost Soslání Ducha Svatého [P] **18:20** První křesťané: Obrácení impéria **18:50** V souvislostech [P] **19:10** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:25** V pohorách po horách: Gruň - Beskydy **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Vždy sladké pokušení **19:45** Přejeme si... **20:05** Motýlí cirkus **20:25** Hlubinami vesmíru s manželi Ebrovými, 2. díl - Srážky galaxií a neutrina [P] **21:05** Dokořán: S Jiřím Kolbabou **22:00** The Chosen III. (3. díl): Lékaři, uzdrav sám sebe **23:05** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **0:15** 750 let Svinova **0:50** Zmoknutí na východě **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 6. 2025

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **7:05** Výpravy do divočiny: Za bílými jeleny **8:05** Zamyšlení Tomáše Halíka: Slavnost Soslání Ducha Svatého **8:30** Cvrlikáni: Hana a Petr Ulrychovi & Javory **9:45** Nová Paka, klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie: Jubilejní chrámy 2025 **10:00** Poutníci času [P] **10:30** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Lva XIV. [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Viděli jsme 5+ [P] **13:05** Motýlí cirkus **13:30** Jeden hrnek naděje **14:00** Muzikanti, hrajte: Straňanka **15:05** Nic než národopis **15:45** Kriváň **16:00** Dejme dětem rodinu **17:00** Naděje pro krále nebes [P] **17:20** Zprávy agenta Kixe: Empatie [P] **17:35** ARTBITR - Kulturní magazín **18:00** Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulěnka + Ej, fialenko modrá **18:05** Ovečky: Slavnost Soslání Ducha Svatého **18:20** Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář **18:45** Strýček Emu: Rozhledny a vyhlídky [P] **18:56** Fotografka lidských duší **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Štěstí trochu jinak **19:40** Svědectví života: Sr. Margita Grobarčíková DKL - Brno **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen III. (3. díl): Lékaři, uzdrav sám sebe **21:10** Pohani [P] **22:50** Jazzový večer, I. část: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2023 **23:35** Viděli jsme 5+ **0:05** Polední modlitba Sv. otce Lva XIV. **0:20** Gruzie - S láskou z Gruzie **0:50** Skleněná múza **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 6. o 17:00 hod.: Fara v meste (V dobrom, aj v zlom)

„Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne...“ Paľko a Deniska prežívajú posledné chvíle pred vstupom do manželstva. Otec Damián čaká našich mladých snúbencov v spovednici a Betka chystá špeciálny darček. Poslúchne Denisa radu svojej mamy a rozmyslí si to na poslednú chvíľu? Alebo sa dočkáme vytúženej svadby?

Utorok 3. 6. o 20:25 hod.: Kolumbia: Bol som hladný

V Kolumbii pôsobí katolícka cirkev aj v takmer zabudnutých oblastiach obývaných veľmi chudobnými ľuďmi, ktorí často nemajú čo jesť. Otec Wildmar Navarro mal ako architekt vyhládka na dobrú prácu a život, ale rozhodol sa pre kňazstvo. V duchu pápežovho výroku vychádza von, na periférie života a hľadá ľudí, o ktorých nik nestojí. Či už sú to bezprizorné deti na uliciach miest, skromní rybári, alebo domorodci v džungli.

Streda 4. 6. o 16:05 hod.: Pieseň ako modlitba (Milujem)

Speváčka Sima Magušinová nám poodhalí príbeh, ktorý sa skrýva za jednou z jej autorských piesní s názvom Milujem.

Štvrtok 5. 6. o 21:50 hod.: Desať Božích (Osme Božie prikázanie)

Sme povolaní žiť v pravde. A Boh je prameňom všetkej pravdy. Jeho slovo je pravda, jeho zákon je pravda. A pretože „Boh je pravdivý“ (Rim 3, 4), aj my, jeho ľud, sme povolaní žiť v pravde. Ved' nasledovať Ježiša znamená žiť z „Ducha pravdy“.

Piatok 6. 6. o 17:50 hod.: Živé obrazy (Plameň, lúč a holubica)

Zoslanie Ducha Svätého na drevoých Paula Gustava Dorého.

Sobota 7. 6. o 20:30 hod.: Sárina voľba

Sarah Collinsová zvažuje potrat. Práve má na dosah ruky jedinečnú pracovnú príležitosť a dieťa by jej plány skomplikovalo. Predtým, ako sa definitívne rozhodne, sa jej naskytnú tri vízie, ktoré ju prinútiť premýšľať o tom, aký vplyv to bude mať na jej budúcnosť.

Nedeľa 8. 6. o 20:30 hod.: The Chosen (Čistý, časť 2)

Zatiaľ čo napätie doma narastá, Šimon a Gaius sa spoločne snažia vyriešiť problém s vodou v Kafarnaume. Medzitým Jairus a Veronika rovnako zúfalo hľadajú Ježiša ako jedinú nádej na vyriešenie svojich kríz.

BREVIÁR PRO LAIKY

31. KVĚTNA – 7. ČERVNA 2025

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 6.		PO 2. 6.		ÚT 3. 6.		ST 4. 6.		ČT 5. 6.		PÁ 6. 6.		SO 7. 6.	
Antifona	642	722	642	722	1692	1907	642	722	1708	1924	642	722	642	722
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	642	722	642	722	1693	1907	642	722	1708	1925	642	722	642	722
Antifony	654	735	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1249
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	654	736	658	740	1694	1910	664	747	1710	1928	670	754	673	757
Antifona k Zach. kantiku	655	736	658	740	1694	1910	664	747	1711	1929	670	754	674	758
Prosby	655	736	658	740	1694	1910	664	747	1711	1929	671	754	674	758
Závěrečná modlitba	655	737	1386	1553	1386	1553	665	748	1387	1554	1388	1555	674	758
Modlitba během dne:														
Hymnus	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Antifony	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	759
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	758
Nešpory:														
	SO 31. 5.													
Hymnus	641	721	641	721	641	721	1698	1913	641	721	1714	1932	641	721
Antifony	652	734	656	738	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	652	734	656	738	660	742	1701	1917	666	749	1717	1935	672	756
Ant. ke kant. P. M.	653	735	657	739	660	742	1702	1917	666	749	1718	1935	673	756
Prosby	653	735	657	739	660	742	1702	1917	666	749	1718	1936	673	757
Záv. modlitba	655	737	655	737	1386	1553	1386	1553	665	748	1387	1554	1388	1555
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 1. 6. – 7. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 7,55–60
Ž 97(96),1+2b.6+7c.9
Odp.: 1a+9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Zj 22,12–14.16–17.20
Ev.: Jan 17,20–26

Pondělí 2. 6. – nezávazná památka sv. Marcelína a Petra

1. čt.: Sk 19,1–8
Ž 68(67),2–3.4–5ac.6–7ab
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,29–33

Úterý 3. 6. – památka sv. Karla Lwanga a druhů

1. čt.: Sk 20,17–27
Ž 68(67),10–11.20–21
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,1–11a

Středa 4. 6. – ferie

1. čt.: Sk 20,28–38
Ž 68(67),29–30.33–35a.35b–36c
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,11b–19

Čtvrtek 5. 6. – památka sv. Bonifáce

1. čt.: Sk 22,30; 23,6–11
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,20–26

Pátek 6. 6. – nezávazná památka sv. Norberta

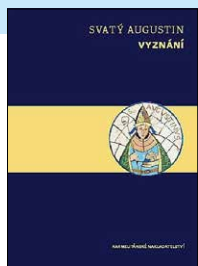
1. čt.: Sk 25,13b–21
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,15–19

Sobota 7. 6. – ferie

1. čt.: Sk 28,16–20.30–31
Ž 11(10),4.5+7
Odp.: srov. 7b (*Zbožní uzří tvou tvář, Hospodine.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,20–25

večer: vigilie slavnosti Soslání Ducha Svätého

1. čt.: Gn 11,1–9
nebo Ex 19,3–8a.16–20b,
nebo Ez 37,1–14, nebo Jl 3,1–5
Ž 104(103),1–2a.24+35c.
27–28.29bc–30
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Řim 8,22–27
Ev.: Jan 7,37–39

AUTOBIOGRAFIE

VYZNÁNÍ

Svatý Augustin

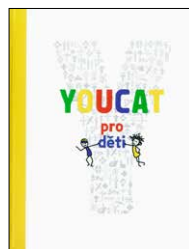
Z latinského originálu přeložili Ondřej Koupil, Marie Kyrálová a Pavel Mareš

Úvod a poznámky David Vopřada

Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Duchovní autobiografie svatého Augustina s nevidanou autentičností svědčí nejen o lidské křehkosti, ale i o palčivém hledání a nacházení toho nejpodstatnějšího v životě člověka. Dosud poslední, opakovaně vydávaný český překlad *Vyznání* pocházel z roku 1926 a jazykově už notně zastaral. Tento nový překlad díla je doplněn o odborný úvod, vysvětlivky a rejstříky.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Třetí vydání • Váz., přebal, 148x198 mm, 444 stran, 599 Kč

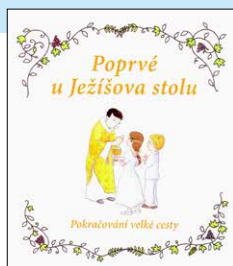

YOUCAT PRO DĚTI

Předmluva papež František

Katolický katechismus pro děti a rodiče se věnuje obsahu katolické víry, jak jej předkládá *Katechismus katolické církve*, a to jazykem srozumitelným dětem. Není však jeho vyčerpávajícím výkladem. Text je složen z otázek a odpovědí, které vycházejí vstříc dětskému chápání, a přitom prezentuje společnou víru ve znění autorizovaném církví. Ve spodní části každé stránky najdou informace rodiče a vychovatelé.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Váz., 175x230 mm, křídový papír, 240 stran, 599 Kč

PRO DĚTI

POPRVÉ U JEŽÍŠOVA STOLU

• POKRAČOVÁNÍ VELKÉ CESTY

Text Sophie de Mullenheim

Ilustrace Émilie Vanvolsem

Přeložila Kristýna Krásová

Odborná konzultace Centrum pro

katechezi Olomouc

Dárková knížka k prvnímu svatému přijímání. Stručně a přehledně shrnuje mešní liturgii a svátost smíření. Je doplněna malými katechezemi a svědectvími ze života svatých (Tarsicius, Terezie z Lisieux...). Dále obsahuje základní modlitby a další modlitební a biblické texty. V knížce je prostor pro vlepění fotografie, dopísání jmen kmotrů a dalších údajů.

Paulinky • Druhé vydání, první dotisk
Váz., 145x145 mm, křídový papír, 64 stran, 165 Kč

NA VÝSLUNÍ BOŽÍM • POVÍDKY K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ

Wilhelm Hünermann • Přeložil P. Alois Hanzelka

Ilustrovala Marie Hordějčuková • Redakční práce Marie Kaplanová, sestry Kongregace Nejsvětější svátosti, Marcela Macháčková

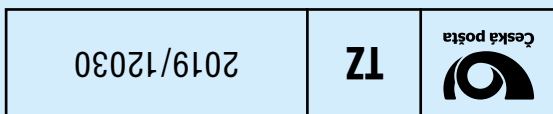
Šestnáct příběhů určených pro děti je vyprávěno velice poutavou beletristickou formou. Námětem jsou příběhy z Písma svatého, životy světců i příběhy z běžného života dětí, přičemž všechny příběhy spojuje téma prvního svatého přijímání a seznamují se základními pravdami víry. Velice čtivá kniha je vhodná především pro děti mladšího školního věku a jejich rodiny. Původně byla vydána v roce 1940, takže „příběhy ze současnosti“ jsou z této doby. Přesto jsou stále živé.

Martin Leschinger – FLĚTNA
Druhé vydání v nakladatelství Flétna
Váz., 145x205 mm, 176 stran, 275 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.